

Projektbeskrivelse: Sfærernes Musik

I det antikke Grækenland forestillede pythagoræerne, at planeterne sad fast på kugleformede skaller, der drejede rundt om Jorden. Når disse enorme skaller roterede inde i hinanden, måtte de producere lyd. At vi ikke hører lydene skyldes, at vi har vænnet os til dem siden fødslen. Det er idéen om Sfærernes musik, der siges at have inspireret Rundetaarns arkitektur. I dag har NASA optaget planeternes lyde og samlet dem i et digitalt arkiv. Vores forståelse af universet udvikler sig konstant, formet af disse arkiver. De genstade og idéer, der er bevaret i et arkiv, afspejler os og udfordrer os til at stille spørgsmål ved vores plads i samtiden. De minder os om ældgamle poetiske forestillinger og spørger, om vi har samlet den væsentlige viden.

I gruppeudstillingen *Skyggearkivet* i Rundetårns Bibliotekssal, der åbner 4. september i år, går vi på opdagelse i arkivet som koncept, med særligt fokus på Rundetårns eget arkiv. Blandt materialerne opdagede jeg en akvarel, der forestiller den danske astronom Tycho Brahes arbejdsværelse ved Stjerneborg på øen Hven, hvor planetbanerne er malet i loftet. Jeg bemærkede også de mange cirkler, som arkivet besidder, hvor størsteparten af genstandene, så mange måleinstrumenter, er cirkelformede: De dobbelte cirkelplader i metal forskudt fra hinanden i vinkelmåleren, pendulet, der bl.a. består af en cirkelformet metalskive med små huller i, i tilgift er der saturngloben – modellen af planeten Saturn med ring og en tynd metalstang, der stikker op fra planeten. Alle disse cirkler ligger inde i de mange cirkler, som Rundetaarns arkitektur udgør. Disse genstande, sammen med ideen om Sfærernes musik, har inspireret mit værk til udstillingen, lydkunstværket, musikinstrumentet, installationen *Sfærernes musik*.

Sfærernes musik er et automatiseret musikinstrument bestående af en sfære af gummi, der roterer elliptisk på en cirkel af metal via en metalstangs-arm påsat programmeret motor. Friktionen mellem gummikuglen og metallet skaber forskellige toner alt afhængig af kuglens placering på sin bane på cirklen. En naturlig kaotisk variation, hvor tonen begynder og slutter tilfældigt, er indkorporeret for at modvirke monotoni. Tilstedeværelsen af publikum aktiverer *Sfærernes musik*. Under loftet og over den cirkelformede metalplade hænger endnu en metalcirkel. Cirklerne spejler sig i hinanden, spejler publikum, spejler rummet. Al lys i udstillingen udgøres af spotlys fra oven. Hver kunstner har ét spotlys. Mit lys sættes i kanten af den øvre cirkel, således at skyggen, som dannes af den nederste cirkel, forskydes på gulvet. Endnu en cirkel er på gulvet; under den nederste metalskive er strøet små sorte skinnende granitsten ud i en cirkelform. Alle disse cirkler skaber et system i bevægelse. Skyggerne svinger pga. metalpladernes ophæng, som er nylontråde.

Projektet er teknisk udfordrende og vil kræve betydelige eksperimenter. Ingeniør og kunstner George Koutsouris fungerer som projektkonsulent og bidrager med sin ekspertise inden for akustik og mekaniske systemer. Instrumentet bygges på SVFK og Art Hub.

I forbindelse med udstillingen performer jeg to gange solo med après-Baschet klangskulptur og duo med Tomas Lagermand Lundme under Golden Days Festival i Rundetaarn 18. september.

Gruppeudstillingens øvrige deltagere er: Al Masson, Honey Biba Beckerlee, Kristoffer Ørum, Puls Ravn, Sonja Strange, Stine Ljungdalh, Marie Bancks og Tomas Lagermand Lundme. Udstillingen er kurateret af de tre sidstnævnte kunstnere. Rundetårns udstillinger besøges af cirka 3000 om dagen.

Tak for gennemlæsning af min ansøgning. Med venlig hilsen Barbara Skovmand